

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба кори диссертатсионии Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим дар мавзуи “Шароитҳои педагогии ташаккули салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон дар муассисаи таҳсилоти иловагӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика, ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ – иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи умумӣ ва худшиносӣ) пешниҳод шудааст

Мубрамии мавзуи диссертатсия. Мубрамии мавзуи таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки масъалаи таҳқиқнамудаи Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим яке аз мавзӯҳои ҳалталабе мебошад, ки бо муҳайё сохтани шароити мусоиди таълимиву тарбиявӣ ва гузариш ба низоми таҳсилоти рақамӣ, ки маҳз дар даврони Истиқлолият шуруъ гардидааст, барои баланд бардоштани сифати таълим ва бедор кардани завқу ҳаваси хонандагон ба донишомӯзӣ мусоидат менамояд.

Соҳаи маориф дар ин раванди мураккаб ва дар айни замон муҳим ҷойгоҳи хосса дорад. Соҳаи маориф ҳамчун самти афзалиятнок ва стратегии сиёсати иҷтимоии давлат дар назди худ ҳадаф гузоштааст, ки насли наврас ва ҷавонони кишварро на танҳо бо донишҳои муосири назариявӣ таъмин намоянд, балки онҳоро соҳиби малакаву маҳоратҳои шахсӣ, эҷодӣ ва касбӣ гардонад. Зеро ҳадафи ниҳой омода намудани шаҳрванд – мутахассиси соҳибихтисосе аст, ки барои рушди ҳамҷонибаи кишвар саҳмгузор бошад. Дар ин асно ташаббускории амалӣ ва худфаъолияти хонандагон натиҷаи фаъолияти мақсадноки ҳайати омӯзгорӣ доништа шуда, ин раванд дар арзёбии фаъолияти муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ ҷойгоҳи махсус дорад.

Таҳсилоти иловагӣ, ки ба рушди қобилиятҳои инфиродии ҳар як кӯдак равона шудааст, имконият медиҳад, ки кӯдакон тавассути машғулиятҳои эҷодӣ ва илмӣ, варзиш ва дигар фаъолиятҳои илмиву техникӣ, иқтидори эҷодии худро ташаккул диҳанд. Дар натиҷа, онҳо ҳамчун шахсиятҳои комил, ки дорой хислатҳои волоии инсонӣ ҳастанд, ба ҷомеа ворид мешаванд.

Аз ин ҷост, ки фаъолияти муассисаҳои таҳсилоти иловагии кӯдакону наврасон аслан ба муносибати эҷодкорона ба кор вобастагии кулӣ дошта, дар ин раванд додани мустақилияти эҷодӣ дар самти андешарониву қарорқабулкунӣ ба таълимгирандагон, ки ба ибораи

дигар салоҳиятноки ё худ муносибати босалоҳият ба таълим шуморида мешавад, самарабахш хоҳад буд.

Андешаҳои дар боло зикргардида аз он шаҳодат медиҳанд, ки мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ мубрам ва муҳим мебошад. Салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон яке аз мавзӯҳои калидӣ дар соҳаи педагогика ва раваншиносӣ ба ҳисоб меравад.

Асосҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқотро асарҳои олимони намоёни ватанӣ ва байналмилалӣ, ки ба ин масъала бахшида шудаанд, дар фаҳмиши амиқтари моҳияти эҷодкорӣ ва ташаккули салоҳиятҳои эҷодӣ саҳми назаррас гузоштаанд: А. Нуров [111; 112], А. Байзоев [11], Б. Мачидова [100], Ғ.Бобизода [16], Д.Имомназаров [56], Қ. Қодиров [79; 80], И.Х. Каримова [61; 62], Л. Иматова [55], М. Лутфуллозода [93; 94; 95], Н. Юнусова [192], О. Исломов [59], С.Турунов [164], Ф. Шарифзода [183; 184, 185], Ф.Гулмадов [37], Х. Раҳимов [127], Ҷ. Файзализода [171], Ш. Шаропов [186] ва дигарон бахшида шудаанд.

Ҳамзамон, дар мамлакатҳои хориҷӣ, масъалаи салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон ба таври васеъ тавассути асарҳои олимони намоён таҳқиқ шудааст: А. Савенков [134; 135], А. Матюшкин [98; 99], А.Бруднов [21; 22], А.В.Усова [167], А.К.Ковалев [65], А.Н. Леонтев [89], А.Я.Журкина [49], Р. Немов [107], Б.Г.Ананев [5], Б.М.Теплов [158; 159], Б.П.Никитин [110], В. Скачков [139], Е.Б.Евладова [44; 45], В.А.Горский [34], И.Р.Левина [86], А.Петровский [120], В.А.Сухомлинский [156], В.Абраухова [1], В.Г.Грязева [36], В.И. Андреев [6], В.Панова [119], Д.Б. Богоявленская [17;18;19;20], Ҷ.Гилфорд [31; 32], И.П.Иванова [53], К. Платонов [121], Л.С.Виготский [26; 27], Н. Артемкина [9], В.Березина [15], Н. Лейтес [87; 88], Н. Шумакова [188], Н.Е.Шуркова [189], Н.С.Лернер [90], С.Л.Рубинштейн [132; 133], Э.А.Шатских [187], Э. Яковлева [193] ва Я.А.Пономарев [122] ташкил мекунанд.

Зеро, тавре, ки муаллифи таҳқиқоти диссертатсионӣ изҳор намудааст, агарчӣ, то ба имрӯз ҷанбаҳои мухталифи масъалаҳои вобаста ба шароитҳои педагогии ташаккули салоҳияти эҷодкории хонандагон мавриди таҳқиқ қарор гирифта бошанд ҳам, вале ҳанӯз масъалаҳои зиёди ташкили фаъолиятҳои ҳадафноки ташаккули салоҳияти эҷодкории хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ ба таври кофӣ омӯхта нашудаанд.

Мавзуи барои таҳқиқоти диссертатсионӣ интихобнамудаи доктараб Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим дар шароити муосир бениҳоят мубраму муҳим ва дорои аҳамияти махсуси назариявӣ амалӣ буда, он бо дарназардошти талаботи замони муосир тавсияҳои илмӣ – амалӣ, ки

хулосаи мантикии таҷрибаи озмоишии бозтавлидшуда асоси шавку рағбат, арзёбии аҳамият ва иддао нисбати оmodасозии касбии омӯзгорон барои кор бо салоҳиятҳои эҷодӣ ва баланд бардоштани донишу малакаҳои онҳо дар соҳаи рушди эҷодкорӣ, аз ҷумла омӯзиши мунтазами онҳо бо методикаҳо ва воситаҳои муосир барои ҳавасманд кардани тафаккури эҷодӣ дар кӯдакон шароит муҳаё месозад.

Муҳаққиқ пешниҳод менамояд, ки шароити ҳамкорӣ ва ҳамдигарфаҳмии хонандагон дар гурӯҳҳо ташкил карда шавад, зеро кори дастаҷамъона ва фаъолиятҳои эҷодии гурӯҳӣ ба тавсеаи қобилияти тавлиди идеяҳо, мубодилаи таҷриба ва ҳалли мушкилот мусоидат мекунад ва ҳамзамон тафаккури эҷодиро рушд медиҳад.

Дар баробари ин, доктараб Раҳимӣ Комил дар таҳқиқоти диссертатсионии хеш таҳқиқу таҳлили проблемаҳои муҳимро вобаста ба мавзуи диссертасия ба нақша гирифта, дар ҳаллу фасли онҳо ба кадри имкон комёб гаштааст. Аз он ҷумла:

- истифодаи технологияҳо ва усулҳои гуногуни педагогӣ, ки ба рушди салоҳиятҳои эҷодӣ равона шудаанд, бо ворид кардани шаклҳои интерактивии таълим, фаъолиятҳои лоиҳавӣ ва усулҳои мушкилотталаб дар чараёни дарсӣ, ки тафаккури эҷодӣ ва қобилияти тавлиди идеяҳоро инкишоф медиҳанд;

- диққат дода шавад ба хусусиятҳои инфиродӣ, манфиатҳо ва қобилиятҳои ҳар як хонанда, ки имкон медиҳад равиши шахсисозишуда дар ташаккули малакаҳои эҷодӣ татбиқ шавад, дар натиҷа ташаббус ва лоиҳаҳои мустақили эҷодии онҳо бештар дастгирӣ меёбанд ва рушди салоҳиятҳои эҷодӣ самараноктар мегардад;

- ҷорӣ намудани технологияҳои рақамӣ ва иттилоотӣ дар раванди таълим, зеро истифодаи воситаҳои муосири рақамӣ барои эҷоди лоиҳаҳои мултимедиявӣ ва визуализатсияи идеяҳо имкониятҳои иловагӣ барои худифшорӣ эҷодӣ фароҳам меорад ва роҳҳои нави рушди тафаккури эҷодиро фароҳам месозад;

- дастгирии мунтазами дастовардҳои эҷодии хонандагон тавассути озмунҳо, намоишгоҳҳо, лоиҳаҳо ва дигар шаклҳои эътирофи ҷамъиятӣ, ки ҳавасмандии хонандагонро барои рушд ва ташаббус нишон додан тақвият медиҳад;

- таъмини чандирии барномаҳо ва нақшаҳои таълимӣ, ки барномаҳои таълимӣ бояд мутобикшаванда бошанд, то тавонанд ба тағйирот дар манфиатҳо ва талаботи хонандагон зуд воқуниш нишон диҳанд ва бо ин роҳ равиши эҷодиро дар таълим дастгирӣ кунанд;

- интегратсияи фанҳои эҷодӣ ба барномаҳои асосии таълимӣ, то эҷоди ҷанбаҳои эҷодӣ дар фанҳои анъанавӣ ва ҳамгироии онҳо бо дигар фанҳо тафаккури эҷодиро дар ҳамаи ҷанбаҳои раванди таълим ҳавасманд кунад;

- эҷоди вазъиятҳои, ки ҳалли масъалаҳои ғайристандартиро тақозо мекунад, зеро раванди таълим бояд вазифаҳо ва лоиҳаҳо дар бар гирад, ки аз хонандагон ҳалли эҷодӣ ва ғайриоддии мушкилотро талаб кунад;

- шароити мунтазами худтаҳлили барои хонандагон фароҳам мешавад, ки ин ба рушди огоҳонаи салоҳиятҳои эҷодӣ мусоидат мекунад, зеро рефлексия ба онҳо дар фаҳмидани қувваҳои худ ва соҳаҳои зарурии рушд кӯмак мерасонад;

- дастгирии фаъолиятҳои таҷрибавӣ ва ҳавасмандкунии озмоишҳо дар самтҳои гуногуни эҷодӣ, ки ба хонандагон дарёфти роҳи усулҳои нави корро осон мекунад ва ба ин васила малакаҳои эҷодии онҳоро рушд медиҳад;

Аз ин дидгоҳ, месазад, ки таҳқиқоти мавриди баррасиро ниҳоят мубрам, саривақтӣ ва самараноки ташкили раванди таълимӣ бо мақсади фароҳам овардани имкони ҳамкориҳои хонандагон бо соҳаҳои гуногуни дониш ҳисоб намоем.

Дар аҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҷимоя пешниҳод мешаванд:

Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоишии баргузорнамудаи Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим, ҳамчунин ҳулосаву тавсияҳои методии коркард ва манзурнамудаи ӯ бозгӯи онанд, ки муаллиф ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу фасл кардааст ва дар натиҷа фарзияи илмии пешниҳодкардааш дар амал тасдиқи худро пайдо кардааст.

Навгонии илмии таҳқиқот баҳсбарангез набуда, асоси илмиву амалӣ доранд. Зеро таҳлилу баррасии таҳқиқоти диссертатсионӣ, натиҷаи корҳои озмоишӣ, ҳулосаи бобҳо, ҳулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшуда собит месозанд, ки дар воқеъ аз ҷониби муаллиф:

- корҳои илмии муаллифони ватанию хориҷӣ оид ба масъалаи таҳқиқшаванда, маводи таърихӣ ва асарҳои педагогҳои ватанӣ, таҷрибаи ҷамъбаастшудаи пешқадами педагогӣ ва таҷрибаи бисёрсолаи шахсӣ дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ ташкил медиҳанд то андозае аниқ карда шудааст;

- модели баҳодихии рушди салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон, ки омилҳои сифатӣ ва миқдориро дар бар гирифта, усулҳои ҳударзёбӣ, мушоҳида ва арзёбиҳои ташхисиро истифода мебарад, муайян ва асоснок гардидааст;

- бори аввал методикаи ташкили шароити ҳамкорӣ ва ҳамдигарфаҳмии хонандагон дар қори гурӯҳӣ пешниҳод шудааст, ки на танҳо ба рушди қобилияти тавлиди идеяҳо ва мубодилаи таҷрибаҳо мусоидат мекунад, балки тафаккури эҷодиро тавассути фаъолияти дастаҷамъона фаъол месозад;

- зарурати дастгирии мунтазами дастовардҳои эҷодии хонандагон тавассути шаклҳои гуногуни эътирофи ҷамъиятӣ (озмунҳо, намоишгоҳҳо, лоихаҳо) асоснок карда шудааст, ки ин ба тақвияти ҳавасмандии онҳо барои худтакмилдиҳӣ ва нишон додани ташаббус мусоидат мекунад.

Гузашта аз ин, дар чараёни таҳқиқоти диссертатсионӣ ва озмоишӣ масоили зиёди ташаккули фаъолнокии дар заминаи Муассисаи давлатии «Маркази кӯдакон ва наврасони шаҳри Душанбе» ва Муассисаи давлатии таҳсилоти иловагии ноҳияи Шохмансури шаҳри Душанбе анҷом дода шудаанд, гузаронида шуда, мавриди омӯзиш ва таҳқиқу таҳлил қарор дода шуданд:

- бори аввал концепсияи чандирии барномаҳо ва нақшаҳои таълимӣ пешниҳод шудааст, ки имконияти мутобиқ кардани раванди таълимро ба тағйирёбии манфиатҳо ва талаботи хонандагон фароҳам меорад ва ба ин васила равиши эҷодиро дар омӯзиш дастгирӣ намуда, шароитҳои рушди ҳамаҷонибаи онҳо таъмин карда мешавад.

- усулҳои инноватсионии таълим, такмили маҳорати касбии омӯзгорон ва ташкили фазои мусоиди таълимӣ ҳамчун муҳимияти ягонаи ташаккули салоҳияти эҷодкории хонандагон таҳлил карда шудааст.

Нуқтаҳои илмии зерини аз ҷониби муаллифи таҳқиқот ба ҳимоя пешниҳодшуда натиҷаҳои дар раванди таҳқиқот бадастомадаро барои баррасӣ муаррифӣ карда, мундариҷа ва муҳтавои мантиқии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос мекунанд:

1. Муқаррар карда шуд, ки яке аз роҳҳои самаранок ташхис намудани салоҳиятҳои эҷодкории кӯдакону наврасон ин баргузор намудани озмуну мусобиқаҳои гуногуни илмиву эҷодӣ, фанӣ, варзишӣ ва ҳунароӣ ба ҳисоб меравад.

2. Муайян ва аз ҷиҳати назариявӣ асоснок карда шуд, ки шароитҳои калидӣ барои ташаккули салоҳиятҳои эҷодӣ аз муҳити ҳавасмандкунандаи таълимӣ, инфиродикунони раванди таълим, истифодаи технологияҳои муосири педагогӣ ва воситаҳои рақамӣ, инчунин ҳамкориҳои фаъол дар гурӯҳҳо иборатанд.

3. Муайян карда шуд, ки ташаккули салоҳиятҳои эҷодӣ дар шароити кори дастаҷамъона, ки дар он хонандагон дар гурӯҳҳои хурд ҳамкорӣ мекунанд ва ташаббус ва худмустақилии шахсӣ дастгирӣ меёбанд, самараноктар сурат мегирад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда:

Муқаррароти назариявии таҳқиқот ба таври кофӣ далелнок карда шуда, дар асоси таҳлилу арзёбии адабиёти илмӣ шароитҳои педагогии ташаккули салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон дар муассисаи таҳсилоти иловагиро мавриди таҳқиқот қарор додааст. Ҳамзамон, дар муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ модели таҳиянамудаи муаллиф оид ба самаранок ташаккул додани салоҳиятҳои эҷодкорӣ мавриди озмоиш ва пужуҳиши илмӣ қарор дода шуда, натиҷаи он дар диссертатсия ҷамъбаст карда шуданд.

Муҳтавои асосии рисола ва натиҷаҳои таҳқиқот дар семинарҳои илмӣ-методӣ ва илмӣ-амалии Муассисаҳои давлатии “Маркази кӯдакон ва наврасони шаҳри Душанбе” ва “Маркази таҳсилоти иловагии ноҳияи Шохмансур”, Пажуҳишгоҳи рушди маориф ба номи А.Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, ҷаласаҳои шуъбаҳои Пажуҳишгоҳи рушди маориф, муҳокима ва мавриди тасвибу озмоиш қарор дода шуданд. Муқаррароти асосии кори диссертатсионӣ ҳамчунин тавассути ироаи маърузаҳо дар чорабиниҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ: конференсияҳо ва мизҳои мудаввар тасвиби худро ёфтаанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо:

Арзиши илмӣ ва амалии таҳқиқот аз навгонии илмӣ ва натиҷаҳои таҳқиқот бар меояд, ки нуктаҳои зерин муаррифгари онанд:

- ин методикаҳо ба омӯзгорон кӯмак мекунанд, то пешрафти хонандагонро арзёбӣ намуда, раванди таълимро бо дарназардошти натиҷаҳои бадастомада мувофиқ созанд;

- натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд барои таҳияи барномаҳои нави таълимӣ ё таҷдиди барномаҳои мавҷуда дар низоми таҳсилоти иловагӣ

муфид бошанд, то ки ин барномаҳо бештар ба рушди эҷодкорӣ ва тафаккури эҷодӣ мутобиқ гарданд;

- усулҳо ва шаклҳои нави кор бо хонандагон таҳия ва санҷида шуданд, ки эҷоди вазъиятҳои, ки ҳалли масъалаҳои ғайристандартиро дар машғулиятҳои иловагӣ ва баргузориҳои чорабиниҳои фарҳангиву бадеӣ талаб мекунад;

- муайян шуд, ки сифати касбӣ ва шахсии омӯзгор, аз ҷумла омодагии ӯ ба навоариҳо, дастгирии ташаббусҳои эҷодӣ ва малакаи ташкил кардани муҳити эҷодӣ, омилҳои калидӣ дар рушди муваффақонаи эҷодкории хонандагон мебошанд.

- дастгирии фаъолиятҳои таҷрибавӣ ва ҳавасмандкунии озмоишҳо дар самтҳои гуногуни эҷодӣ, ки ба хонандагон дарёфти роҳи усулҳои нави корро осон мекунад ва ба ин васила малакаҳои эҷодии онҳоро рушд медиҳад, мураттаб карда шудааст;

- ташкили раванди таълимӣ бо мақсади фароҳам овардани имкони ҳамкории хонандагон бо соҳаҳои гуногуни дониш, ки ин ба ҳамгирии малакаҳо аз ҷанҳони мухталиф барои тавлиди идеяҳои нав ва ҳалли мушкилот мусоидат мекунад.

Натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризишавандаи илмӣ:

Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ мазмуни асосии таҳқиқотро ифода карда, дар 18 интишороти муаллиф инъикос ёфтаанд, ки аз онҳо 6 номгӯй дар маҷаллаҳои илмии тақризишавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таърифи расидаанд, инъикоси худро ёфтаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия:

Тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмуни мухтасари диссертатсияро ифода карда, тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимодноки, ҳулосаву тавсияҳо тибқи талаботи Низомномаи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ” ва Дастурамал аз ҷиҳати илмӣ-методӣ асоснок карда шуда, ба миқдори

кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Мазмуну мундариҷаи диссертатсияи Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим дар мавзӯи “Шароитҳои педагогии ташаккули салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон дар муассисаи таҳсилоти иловагӣ” ба шиносномаи ихтисоси илмии 13.00.05 – Назария, методика, ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ – иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи умумӣ ва худшиносӣ) мутобиқат дорад.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо лаҳни равони тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобачогузори қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутассили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман ба рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Эрод ба таҳқиқоти диссертатсионӣ: Дар баробари натиҷаҳои муҳими илмиву амалӣ дар диссертатсия ва автореферати он баъзе камбудихо ҷой ёфтаанд, ки ислоҳталабанд:

1. Азбаски дар ҷумҳурӣ дар ҳамаи зинаҳои таҳсилот муносибати босалоҳият ба таълим роҳандозӣ шудааст, бисёр хуб мешуд, якчанд нақшаи дарси намунавӣ тибқи муносибати босалоҳият ба таълим барои омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти иловагӣ дар диссертатсия ҷой дода мешуд, ки дар натиҷа муҳтавои диссертатсия боз ғанию мукамалтар шуда, дигар омӯзгорони ин муассисаҳо аз он истифода мебурданд.

2. Дар қисмати адабиёти истифодашуда баъзе сарчашмаҳои ба ҷашм мерасад, ки ба мавзӯи диссертатсия мувофиқ нестанд ва истифода нашудаанд.

3. Дар матни диссертатсия баъзе ғалатҳои техникиву имлоӣ роҳ ёфтаанд, ки таҳриру ислоҳ мехоҳанд.

Ҳамзамон бояд афзуд, ки ин камбудихо арзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд.

ХУЛОСА

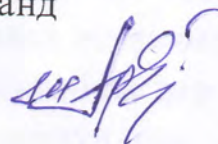
1. Диссертатсияи Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона дар сатҳи нисбатан хуби илмӣ иҷро карда шуда, довталаб ба ҳадафи дар назди таҳқиқоти диссертатсионӣ гузошташуда ноил ва вазифаҳои илмӣ таҳқиқотро дуруст халлу фасл кардааст ва фарзияи таҳқиқот тасдиқи худро ёфтааст.

2. Диссертатсияи Раҳимӣ Комил Маҳмадраҳим дар мавзӯи “Шароитҳои педагогии ташаккули салоҳиятҳои эҷодкории хонандагон

дар муассисаи таҳсилоти иловагӣ”, ки барои химоя ва дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика, ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ – иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи умумӣ ва худшиносӣ) пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба “Шурои диссертатсионӣ” ва “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика, ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ – иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи умумӣ ва худшиносӣ) мебошад.

Муқарризи расмӣ, доктори
илмҳои педагогӣ, профессори
кафедраи педагогикаи иҷтимоӣ ва
касбии МДТ “Донишгоҳи давлатии Хуҷанд
ба номи академик Бобочон Ғафуров”

Шаропов Ш.А.

Маълумот барои тамос:

735700. Шаҳри Хуҷанд, гузаргоҳи Мавлонбеков, 1;

Тел. +992 (992-3422) 6-52-73, +992 92 771 78 70;

Почтаи электронӣ: sharofzod1954@mail.ru.

03.12.2024

Имзои Шаропов Шавкатҷон Аҳмадовичро тасдиқ мекунам.

Сардори РК ва КМ-и МДТ «ДДХ
ба номи академик Б. Ғафуров»

Сайдуллозода З.С.